

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitulum VIII. Dilecti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](#)

362 Decret. Greg. Lib. III. Tit. XXX. Cap. VIII.

perē neglexit, periculum, atque interitus rei, si culpa coloni non intervenit, Parochio incumbit, L. qui decem 72. ff. de solutionibus. Ceterum si postea iterum rec pere velit Parochus, at colonus dare recusat, tunc iterum in culpabili mora censetur esse colonus; semper enim posterior mora nocet L. illa 17. ff. de periculo, & cōmodo rei vendite. & tradit Gl. hīc V. fructibus collectis.

CAPITULUM VIII.

Dilecti,

P A R A P H R A S I S.

Monachi de Neuclan impetrarunt à Papa privilegium, ut non teneantur decimas solvere ex prædijs, qua proprijs laboribus, ac sumptibus colerent; posteā verò multa prædia sita in parochia, Abbatis & Fratrum S. Crucis, ex quibus ipsi decimas, & sustentationem percipiebant, conduixerunt ad firmam, sive sub certa annua pensione. Ea re, cū Abbas & Fratres S. Crucis se enormiter gravatos sentirent, Alexandro III. questi sunt; is responderet, non fuisse suam, aut Antecelsorum luorum intentionem, ut ex possessionibus conduceat Monachi privilegiati decimas non solverent, idè mandat ipsis, ut ex talibus prædijs, ex quibus anteā Abbas & Fratres S. Crucis decimas accipere soliti sunt, integrè eisdem solvant, aut cum ipsis amicabiliter rem componant.

S U M M A R I U M.

1. Privilegium de non solvendis decimis ex illis, qua proprio labore, aut sumptu quis colit, intelligi non debet de prædijs conductitijs ad decimas obligatis.
2. Neque de prædijs emphyteuticis taliter obligatis.

Notandum primum. Si aliquibus à Papa privilegium datum sit, ut ex præ-

dīs, quæ proprio labore, aut sumptu coloni decimas solvere non debeant, si non intelligunt de prædijs conductitijs. Ratio, quæ a privilegii quatenus cedit in alterius præjudicium, stricè est interpretandum, ut docui lib. I. tra. 4. c. 23. n. 5. §. dixi acsem. Item Principis privilegium non intelligi debet, ut per illud grave prejdicium alteri inferatur L. 2. C. de prebū Imperatori offerendis. & tradit Innoc. in cūm dilecti V. beneficijs. de donationibus dixi in c. 3. hoc. tit. tale autem nullus præjudicium, & damnum parochialis Ecclesie, si Religiosi etiam in conductitijs prædijs decimas solvendis immunes essent: itaque privilegium datum Religiosis ad præ propria restingendum est, & non de conductitijs accipiendum.

Idem quoque sentendum de prædijs emphyteuticis, id est, quæ Religiosi privilegi in emphyteusis accipiunt, si antea decimas fuerint obligata, propter illud prægium, non solvendi decimas, ex propriis laboribus (sive ex prædijs, qua propria manu, aut sumptu excolunt) non esse evicta, sicuti bene docet Suarez lib. I. ad divis. c. 19. n. 12.

Notandum secundum. Si Religiosi prædijs, contra prædia non sufficiant ad sustentationem, possunt conducere aliena, ut eae colant, non causâ lucri, sed ob necessitatem sustentationem. Ita Gl. in c. ali. dif. 16. & docui lib. 3. tra. 4. c. 17. n. 39.

C A P I T U L U M I X.

Suggestum.

P A R A P H R A S I S.

Abbas, & Fratres Dolonenes significavit Alexandro III. quid Abbas, & Fratres monasterij Ursinensis decimas ab ipsa contra suorum privilegiorum rem exigere, & auferre conentur. Ad hoc rescribit Papa, & mandat Abbat, & Fratribus Dolonenibus, ut cum Ursinensis super decimis componant.